

cipet om, at al Portofrihed skulde ophæves, men at derimod Undtagelsen fornemmelig skulde bestaae deri, at Staten skulde erlægge og godtgjøre de Udslag, som Vedkommende maatte have gjort til Postvæsenet, hvorimod, ligeoverfor Postbestyrelsen, skulde Forpligtelsen til at erlægge Porto, gjælde for Alle uden Undtagelse. Jeg troer virkelig, at naar man nøie vil overveie Alt, hvad der er sagt for og imod Sagen, vil det ikke findes, jeg kan idetmindste ikke finde det, at Thinget vil begaae nogen Uforsigtighed, ved nu at vedtage den Bestemmelse, som Udvalget har foreslaaet. Det er idetmindste min Overbeviisning, at det er rigtigt og forsvarligt, at det skeer nu ved denne Leilighed, og jeg kan derfor ikke undlade ogsaa at tale dette, som jeg formoder, det sidste Ord derfor. — Naar det af en æret Taler er bleven bemærket, at man ikke skulde vedtage Love, som gaae ud over den nærværende Session, og som først komme til Anvendelse, efterat en anden Rigsdag i Mellemtiden har været samlet, inden den Tid, som bestemmes for Lovens i Kraft Træden, da vil jeg meget gjerne indrømme, at det er Noget, man skal søge saavidt muligt at undgaae, men der kan tænkes Tilfælde, hvor det ikke altid kan undgaaes, naar man ikke vil standse Foretagender, som det er nødvendigt at sætte i Værk. Jeg vil som Exempel nævne Loven om Tallyotteriets Ophævelse, fremdeles en Lov, som foreligger her til Behandling, og som er kommen fra det andet Thing, nemlig Loven om Consumtionens Ophævelse, og det Samme er ogsaa skeet ved flere andre Leiligheder. Skjøndt man altsaa nok kan erkjende det Princip for rigtigt, at man ikke skal give Love, der først komme til Anvendelse udover den Tid, den næste Rigsdag sammentræder, saa troer jeg dog, at man her turde tilstede en Undtagelse.

Finantsministeren: Da jeg iøvrigt i saa mange Punkter er enig med Udvalget hvad Lovudkastet angaaer, saa maa det blot være mig tilladt at tage Ordet for at bemærke, at Hovedsagen ved mine Moderindringer er ikke, som det af den ærede Ordførers sidste Foredrag maaskee kunde synes, at det, som er Gjensand for Vedtagelse i den foreslaaede Bestemmelse, kan blive forandret senere, — thi det er Noget, som det vil have tilfældes med alle Bestemmelser, som ramme det indirecte Skattegebeet og altsaa ogsaa paa Postvæsenets Gebeet, — men Hovedsagen er det, at her er Spørgsmaal om at vedtage en Bestemmelse, som Legislaturen kan blive nødsaget til at forandre igjen, inden den er traadt i Kraft.

Ordf: De Forhandlinger, som idag have fundet Sted angaaende det foreliggende 2det Afstemningspunkt, godtgjøre, synes mig, klarliggen, at Forslaget, langtfra at overhugge Knuden, som har været Udvalgets Hensigt, strammer den meget mere. Hvad der bevæger mig til at udtale mig imod Forslaget og at stemme derimod, er Overbeviisningen om, at al Portofrihed ikke kan ophøre. Portofriheden i sin nuværende Omfang bør vistnok meget indskrænktes, men aldeles ophæves kan den ikke, undtagen man vil gaae ind paa, hvad Udvalget har antydnet, at vedkommende Embedsmænd skulde have Erstatning for Portoudgifter; dette forekommer mig imidlertid at være en vidtløftig og besværlig Maade at opnaae det Resultat paa, som man hidtil langt lettere har opnaaet ved de foreskrevne Regler om Portofrihed. Det er ogsaa meget muligt, at Regjeringen vil komme til det Resultat, som jeg tidligere har antydnet, nemlig at al Portofrihed ikke kan hævnes, men at derimod de nuværende Bestemmelser betydelig kunne simplificeres.